

Prima instanță: Jud. Centru
Jud. Sv. Tizu
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău:
L. Bulgac, D.Manole, G. Dașchevici

Î N C H E I E R E

05 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului judecător:	Tatiana Vieru
Judecători:	Oleg Sternioală Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Gunn Oleg prin intermediul avocatului avocatul Rotaru Vitalie,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Gunn Oleg, prin intermediul reprezentantului Vadim Nazarciuc, către Consiliul Național pentru Determinarea Dezabilității și Capacității de Muncă și Nelea Cojocari, intervenient accesoriu Ludmila Sochircă, cu privire la obligarea remiterii cererii din data de 26 august 2015 pentru examinare conform competenței, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Gunn Oleg și menținută hotărârea Judecătoriei Centru, mun.Chișinău din 23 septembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La data de 09 octombrie 2015, Gunn Oleg s-a adresat în instanța de judecată cu cerere către Consiliul Național pentru Determinarea Dezabilității și Capacității de Muncă, solicitând obligarea pârîtului de a remite cererea reclamantului nr. G-192/15 din 26 august 2015 spre examinare conform competenței Comisiei de litigii de pe lângă Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Familiei, încasarea prejudiciului moral în mărime de 5 000 lei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, la data de 26 august 2015, s-a adresat cu o cerere prealabilă către Consiliul Național pentru Determinarea Dezabilității și

Capacității de Muncă cu privire la dezacordul cu decizia Consiliului Superior Unit din 25 iulie 2008.

A explicat că, cu răspunsul nr. G-192/15 din 07 septembrie 2015 al Consiliului Național pentru Determinarea Dezabilității și Capacității de Muncă a făcut cunoștință prin intermediul oficiului poștal, la data de 09 septembrie 2015.

A susținut că, răspunsul Consiliului Național pentru Determinarea Dezabilității și Capacității de Muncă a fost eliberat cu încălcarea procedurii, deoarece cererea urma să fie examinată de către Comisia de litigii de pe lângă Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Familiei, în conformitate cu pct.63 anexa nr.3 la Hotărârea Guvernului RM nr. 65 din 23 ianuarie 2013.

A comunicat că, la caz, Consiliul Național pentru Determinarea Dezabilității și Capacității de Muncă doar a motivat printr-un răspuns că este necesar ca petiționarul să depună o cerere de reexpertizare în scris adresată șefului consiliului teritorial pentru determinarea dezabilității și capacității de muncă și să se prezinte la o nouă reevaluare la consiliul teritorial, astfel fiind ignorate nu numai prevederile legale susmenționate, dar și solicitările înaintate în cererea prealabilă.

A menționat că, conform Hotărârii Guvernului RM nr. 688 din 20 iunie 2006, anexa nr. 2, Capitolul I, pct. 2, recunoașterea unei persoane ca fiind invalidă se efectuează prin expertiza medicală a vitalității, în temeiul evaluării în complex a stării de sănătate și a gradului de reducere a capacităților ei vitale, în conformitate cu clasificările și criteriile aprobate de Ministerul Sănătății și Protecției Sociale, elaborate în corespundere cu recomandările Organizației Mondiale a Sănătății.

A mai indicat că, în speță, anterior, prin reexpertizare, s-a constatat că Gunn Oleg deține gradul trei de invaliditate, cauza fiind boală obișnuită. Iar, conform datelor obiective ale examenului clinic din data de 04 iunie 2008, Gunn Oleg suferea de boală obișnuită, însă, prin decizia Consiliului de Expertiză Medicală a Vitalității Șoldănești din data menționată, nu a fost determinat gradul de invaliditate, ca urmare, consiliile de expertiză medicală a vitalității General nr. 1 și Superior Unit au emis aceeași decizie ca măsură de control al temeiniciei deciziei CEMV Șoldănești din 04 iunie 2008.

Susține că, decizia respectivă a contestat-o în termen de o lună, depunând o cerere în scris președintelui Consiliul de Expertiză Medicală a Vitalității Șoldănești, în conformitate cu capitolul X din Hotărârea Guvernului nr. 688 din 20 iunie 2006, iar la data de 18 iunie 2008 Consiliul de Expertiză Medicală a Vitalității Generală nr. 1, a emis decizia prin care nu s-a determinat gradul de invaliditate, iar prin decizia Consiliului Superior Unit din 25 iulie 2008 a fost menținută această decizie. Astfel, prin hotărârea Judecătoriei Șoldănești din 01 noiembrie 2011, s-a dispus obligarea Consiliului de Expertiză Medicală a Vitalității Șoldănești să-1 examineze

în comun cu Centrul Medicilor de Familie Șoldănești, cu argumentarea deciziei privind retragerea gradului de invaliditate.

Mai indică că, la data de 15 septembrie 2008, a solicitat în scris Consiliului de Expertiză Medicală a Vitalității Șoldănești examinarea cu argumentarea deciziei din 04 iunie 2008, conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 688 din 20 iunie 2006, anexa nr. 1, capitolul VI, pct. 23, însă, Consiliul de Expertiză Medicală a Vitalității Șoldănești nu a dat nici un răspuns la respectiva solicitare, ca urmare s-a adresat în instanța de judecată pentru a-și realiza dreptul pretins.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 23 septembrie 2016 acțiunea înaintată de Gunn Oleg a fost respinsă ca nefondată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2017 s-a respins apelul declarat de Gunn Oleg și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 23 septembrie 2016.

La 03 mai 2017 Gunn Oleg prin intermediul avocatului Rotaru Vitalie a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2017 și a hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 23 septembrie 2016, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, invocând că instanțele de judecată au apreciat greșit probele și înscrisurile administrate la caz, fapt ce a dus la aplicarea eronată a normelor de drept material.

În acest sens, susține că instanțele de judecată nu au elucidat pe deplin toate circumstanțele în raport cu argumentele și probele prezentate și au trecut în mod superficial asupra circumstanțelor pricinii, fără a da apreciere acestora în coraport cu normale de drept invocate ca fiind lezate.

La 05 iunie 2017 Consiliului Național pentru Determinarea Dezabilității și Capacității de Muncă și-a exercitat dreptul de a depune referință la cererea de recurs declarată de Gunn Oleg, solicitând respingerea acestuia ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialele cauzei rezultă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 16 februarie 2017, expediată în adresa părților la 24 februarie 2017 (f.d.231 vol.I), însă careva probe ce ar confirma recepționarea acesteia de către recurent, lipsesc.

Astfel, având în vedere că recursul declarat împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 februarie 2017 a fost depus la 03 mai 2017, în conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2). Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230].

Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Gunn Oleg reprezentat de avocatul Rotaru Vitalie nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Gunn Oleg prin intermediul avocatului Rotaru Vitalie se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Tatiana Vieru

Judecători

Oleg Sternioală

Nicolae Craiu